

## У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ево нас, браћо и сестре, у дому мајке Божије, дому Свете Богородице под заштитом њене треће руке, иконе њене Тројеручице, игуманије манастира Хиландара. Ево нас у овој малој простору овде сабраних у име Оца и Сина и Светога Духа, да се заједно Богу помолимо и да милост Божију за себе и наше сроднике и пријатеље, за цео наш народ измолимо.

Мали простор али велика благодат Божија. Као што је срце човеково мало али смести целог Бога у себе, тако је овај мали простор овде сместио је нас кол'ко смо могли да станемо и неке још испред врата овога дома али сви смо ми сабрани овде у име једно, у име праве истините вере православне. Сабрани смо љубављу према Господу Христу, оном љубављу о којој данас говори Свето Јеванђеље.

У данашњем Светом Јеванђељу чули сте браћо и сестре, како један тамо законик, један значи правник, један учени човек, пришао је Господу Христу са намером да Га куша па Га је питао: „Која је највећа заповест у закону?“ Јер у Старом Завету постојале су многе заповести које је Бог дао јеврејском народу. Он је хтео да види шта ће Господ на то одговорити, коју ће од њих изабрати. И Господ је њему укратко одговорио и навео само две заповести. „Прва је и највећа заповест: *Љуби Госџода, Боџа своџа, свим срџем своџим, свом душом своџом и свим умом своџим*. То је највећа заповест у закону. А друга је“, каже Господ, „као и ова: *Љуби ближњеџа своџа као самоџа себе*. О те две заповести“, додаје Господ, „виси сав закон и пророџи“, тј. у ове две заповести садржане су све остале заповести Божије које је Бог изговорио народу јеврејскоме у било које време преко светих пророка.

Дакле, љубав према Богу и љубав према човеку – то су две заповести или боље речено једна заповест са два лица као једна монета, као један дукат али који има два лица. Једна је, дакле, љубав према Богу из које извире све остало. А љубав према Богу се потврђује љубављу према човеку. Каже свети апостол: „Ако неко каже: Ја љубим Бога, а

мрзи брата свога - лажа је, јер како може волети Бога кога не види ако мрзи брата свога кога види.“ Дакле, кроз братољубље се потврђује наше богољубље. Љубављу према ближњему ми потврђујемо и доказујемо своју љубав према Богу.

Ето, браћо и сестре, та љубав према Господу Христу и љубав једних према другима нас је сабрала овде, у овоме маломе простору, уместо да смо се сабрали у великоме храму недалеко одавде који је саграђен. Али, ето, Господ је рекао у Своје време Својим ученицима: „Изгониће вас из синагога, гониће вас, изводити пред цареve и кнезове овога света због вере ваше праве и истините.“ И ми смо данас овде Епархија рашко-призренска у егзилу, у прогонству јер је тако некоме се прохтелo, али ми знамо да је свуда земља Господња и да је Бог тамо где су двојица или тројица сабрани у име Његово. Тако је Господ и рекао: „Где су двојица или тројица сабрани у име моје тамо сам и Ја међу њима.“ Овде нас је сабрано мало више од двојице или тројице и сигурно да је и Господ овде са нама данас са Својом светом Мајком, Пресветом Богородицом, и осталим угодницима Божијим које ми као православни хришћани свакога дана дочекујемо, славиmo молитвама и службама њима.

Ово је једна од најмањих наших катакомби, једна од најмлађих али не по благодати Божијој него по простору и могућностима да нас више сабере у себе. У плану је, ако Бог благослови а верујем да ће Бог благословити, да се у овоме вашем дивном маломе селу подигне једна лепа црква која ће нас окупљати и у коју ћемо се сабирати и Богу молити. На путу смо да то реализујемо, наравно уз обилну благодат и помоћ Божију и уз помоћ добрих људи који нас прихватају, који нас следе и који нам помажу и уз помоћ, наравно, мештана овога места и оближњих места одавде којима је стало до тога да се име Божије слави у нашим домовима, у нашим срцима, у нашим душама и у нашим храмовима и у земљи нашој православној Србији, тамо где је Свети Сава проповедао веру Православну коју су наши славни свети преци прихватили и животом својим осветили, потврдили, окитили земљу Србију многобројним дивним

храмовима. И, ето, Бог ће благословити да се и надаље тај задужбинарски дух нашега народа претаче и показује и пројављује у зидању нових светиња, нових храмова Божијих.

Нека би Господ примио данашње наше свете молитве, браћо и сестре, нека би благословио ово мало место да постане велико, као што мало дете порасте у великога човека тако и Бог да благослови ово мало место овде да се разрасте и постане велико сабориште Православних Срба.

Данас смо имали још једну велику, овако, радост да смо старешину овога општежића овде, оца Дамаскина, унапредили у чин протосинђела тако да је он сада унапређен у својој служби, који ће да води ову заједницу овде као њен настојатељ и онај који ће бринути и о вама браћо и сестре, о вашим духовним потребама које будете имали. Слободно се овде обраћајте а он ће, по благодати Божијој која му је дата, чинити све да никога не одбије и не уклони са ових врата без утехе.

Нека Господ благослови све вас, све ваше на дому и ову свету обитељ овде. Нека нам дарује Господ да завршимо свој живот у вери Православној и када пођемо одавде да се нађемо у Царству Христовоме, да тамо са свима светима слаavimo и ми Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност.

**Амин!**